

X. 3. udvalg.

missæren og forsikrede om den danske regerings fortsatte interesse for og støtte til hans virksomhed.

I flere af indlæggene blev der givet udtryk for bekymring over og fordømmelse af visse tilfælde af tvangshjemsendelse „refoulement“ af flygtninge, og der var enighed med højkommissæren i, at frivillig repatriering var den bedste løsning på flygtningeproblemerne. Der var tilfredshed med, at et stigende antal regeringer havde tiltrådt 1951-konventionen vedrørende flygtninges status og 1967-protokollen. I denne forbindelse fremhævede Norge, at det var vigtigt, at så mange lande som muligt tiltrådte de legale instrumenter, men at det var endnu mere vigtigt at følge ordene op med handling. Den norske delegerede mente, at fremgangsmåden med at indberette om ratificerede konventioner benyttet af ILO kunne tjene som model også inden for det internationale samarbejde inden for flygtningområdet. Fra norsk side tillagde man også højkommissærens nære forbindelse med en række ikke-regeringsorganisationer stor betydning.

Fra finsk side fremhævede man vigtigheden af uddannelse og erhvervstræning, uanset hvilke løsninger man i øvrigt fandt frem til, og det blev understreget, at tildeling af menneskerettighederne ikke skulle opfattes som godgørelse, men som en fastsat forpligtelse for regeringerne. Endelig henlede den finske delegerede opmærksomheden på den nordiske kampagne, der var planlagt til april 1971, for at sprede oplysning og for at opmuntre til frivillig hjælp til FN's arbejde for flygtninge. Denne kampagne omfattede bl. a. et undervisningsprogram i skolerne og et internordisk TV-program.

Det af Sverige introducerede resolutionsforslag havde som medforslagsstillere Belgien, Cypern, Danmark, Finland, Grækenland, Holland, Island, Iran, Nigeria, Norge, Pakistan, Sudan, Tunis, Tyrkiet, Jugoslavien, Zambia, Østrig, Alger, Argentina, Liberia, Madagascar og Senegal.

Resolutionen anerkender indledningsvis højkommissærens indsats for at skaffe flygtningene international beskyttelse samt for at fremme løsningen af deres problemer.

Dernæst noterer man hans fortsatte bestræbelser for sammen med andre FN-orga-

ner og frivillige institutioner at fremme den frivillige repatriering, optagelsen i asyl landet eller forflyttelsen til andre lande, hvadenten det drejer sig om grupper eller enkeltflygtninge, hvis problemer giver anledning til stigende bekymring, særlig i Afrika.

Generalforsamlingen påskønner det opmuntrende fremskridt, der har fundet sted inden for samarbejdet mellem forskellige institutioner, hvilket særligt for så vidt angår anbringelsen af flygtninge i landdistrikterne i udviklingslandene er betydningsfuldt for at nå varige løsninger, som er nært forbundne med den økonomiske og sociale udvikling i disse lande.

Der udtryktes dernæst tilfredshed med det stigende antal regeringers bidrag til højkommissærens programmer og med den forøgede tilslutning til konventionen af 1951 og protokollen af 1967, og man håber, at denne udvikling vil fortsætte.

I den operative del af resolutionen anmodes højkommissæren om at ville fortsætte sine bestræbelser på at skaffe international beskyttelse og bistand til flygtninge, særlig for så vidt angår de nye grupper af flygtninge i Afrika. Han anmodes endvidere om at fortsætte sine anstrengelser på i samarbejde med vedkommende regeringer, særorganisationer og andre medlemmer af De forenede Nationers system at skabe en hurtig og tilfredsstillende løsning af flygtningeproblemerne.

Dernæst tilskyndes regeringerne til fortsat at støtte højkommissærens humanitære og konstruktive opgave ved at lette hans bestræbelser for så vidt angår international beskyttelse, ved fortsat at samarbejde på skabelsen af varige løsninger for flygtningene, i særlig grad enkelttilfælde i Afrika, og endelig ved at fremskaffe de nødvendige finansielle midler til opfyldelsen af de af eksekutivkomiteen fastsatte mål.

Såvel i 3. udvalg som i plenarforsamlingen vedtoges resolutionsforslaget uden afstemning. (Res. 2650 (XXV)).

Teknisk bistand på narkotikaområdet.

(Dagsordenens punkt 58).

Ved behandlingen af spørgsmålet om teknisk bistand på narkotikaområdet forelå for